

**Rahvusteatri Vanemuine
Sümfooniaorkestri
hooaja
avakontsert 2026**

teatri peatoetaja

157. hooaeg

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkestri hooaja avakontsert 2026

11. SEPTEMBRIL 2026 KELL 19 VANEMUISE KONTSERDIMAJAS

12. SEPTEMBRIL 2026 KELL 19 VIIMSI ARTIUMIS

Solistid

Pirjo Jonas (sopran), Ursula Roomere (sopran), Rael Rent (metsosopran)
Martin Karu (kontratenor), Juhan Tralla (tenor), Kristjan Häggblom (bass)

Muusikajuht ja dirigent Risto Joost

Muusikajuhi assistent Aleksandr Bražnik

Vastutav kontsertmeister-repetiitor Toomas Kaldaru

Kontsertmeister-repetiitor Stefano Chiurchiù

Vahetekstide autor Anu Tonts

Lavastaja Janek Savolainen

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkester

Kavas

Wolfgang Amadeus Mozart [1756–1791]
Ooper „Apollo et Hyacinthus” KV 38 [1767],
kontsertettekanne

VAHEAEG

Gustav Mahler [1860–1911]
Sümfoonia nr 1 D-duur [1888, red 1893–1906]

I *Langsam. Schleppend. Wie ein Naturlaut. Im Anfang sehr gemächlich*
Aeglaselt ja vabalt. Nagu looduse hääled. Alguses väga rahulikult

II *Kräftig bewegt, doch nicht zu schnell*
Jõuliselt ja hoogsalt, kuid mitte liiga kiiresti

III *Feierlich und gemessen, ohne zu schleppen*
Pidulikult ja mõõdukalt, ilma venitamata

IV *Stürmisch bewegt – Energisch*
Tormiliselt ja jõuliselt – energiliselt

Evelin Kõrvits:

Wolfgang Amadeus Mozarti ooper „Apollo et Hyacinthus“ ja Gustav Mahleri 1. sümfoonia D-duur tähistavad kummagi autori teekonna algust oma tunnusžanris ning pakuvad harrava pilguheidu nende loominguliste eneseotsingute maailma.

Wolfgang Amadeus Mozarti tähelelend sai alguse ime-lapsest klaverivirtuoosina, kes esines Euroopa tähtsamates muusikalinnades koos oma andeka õega. Esmased kompositsioonilased teadmised andis talle isa – Salzburgi õukonna kapellmeister, helilooja, hinnatud pedagoog ja viiuliõpiku autor Leopold Mozart, lisaks avardasid tema kujunemist reisidelt saadud muusikalised muljed ja kohtumised oma aja nimekate komponistidega.

Praktilise kogemuse teatrimaailmast sai Mozart juba 5-aastaselt, kui ta mängis üht kõrvalrolli Salzburgi ülikooli draamaetenduses „Sigismundes Hungariae Rex“. Samast aastast (1761) pärinevad ka tema esimesed loomingulised katsetused ning üheteistkümnemesena oli tema arvel rida klaveripalu, sonaate, aariaid, sümfooniaid ja

vaimulik laulumäng „Die Schuldigkeit des ersten Gebots“ („Esimese käsu kohustus“). Igatahes oli Mozart end selleks ajaks heliloojana piisavalt tõestanud, et talle usaldati ülesanne kirjutada ladinakeelne muusikaline intermeedium „**Apollo et Hyacinthus**“ („**Apollon ja Hyakinthos**“), mõelduna esitamiseks Salzburgi ülikooli gümnaasiumi iga-aastase koolinäidendi vaatuste vahel. 1767. aasta kevadel valmistati õppeaasta lõpuetenduseks ette ladinakeelset tragöödiat „Clementia Croesi“ („Kroisose heldus“), mille oli kirja pannud Salzburgi ülikooli professor ja benediktiini munk Rufinus Widl (1731–1798). Viimane kirjutas libreto ka Mozarti lavatükile, võttes aluseks Ovidiuse „Metamorfoosidest“ tuntud vanakreeka müüdi: algupärases loos armastab Apollon kaunist noormeest Hyakinthost, kes hukkub kettaheitmängu ajal ning leinav Apollon laseb Hyakinthose verest tärgata lille – hüatsindi. Katoliikliku ülikooli moraalinormidest johtuvalt kohandas Widl loo ümber: Apolloni armastuse objektiks saab Hyakinthose asemel tema õde Melia ning ooperi temaatilise telje moodustavad eksitus, süütunne, andestamine ja lunastus.

Sünopsis

(Teose esiettekandel Salzburgis kandis teos alajaotusi Prologus, Chorus I ja Chorus II)

I

Lakoonia (tuntud ka Lakedaimoni ja Sparta nime all) kuningas Oebalus valmistub koos oma laste Hyakinthose ja Meliaga tooma Apollonile ohvrit. Hyakinthose sõber Zephyrus suhtub jumalasse aga põlglikult ja kadedalt. Ohvritalituse ajal hävitab välg altari ning kustutab ohvritule. Ilmub Apollon, kes on Jupiteriga tekkinud tüli tõttu taevast pagendatud ja võtnud endale karjuse kuju. Oebalus võtab ta külalislahkelt vastu. Apollon ja Melia kohtuvad ning nende vahel tekib vastastikune külgetõmme.

Väljapaistvamad muusikalised numbrid: pidulik avakoor „Numen o Latonium“, Hyakinthose aaria „Saepe terrent Numina“ ja Apollo pastoraalse karakteriga aaria „Iam pastor Apollo“.

II

Oebalus teatab Meliale, et Apollon soovib temaga abielluda. Õnnelik Melia väljendab oma tundeid virtuoosses aarias „Laetari, iocari“. Meeleolu muutub järsult, kui saabub Zephyrus, kes teatab, et Hyakinthos on kettaheitemängu ajal surnud ning väidab, et tema

surma põhjustas Apollon. Tegelikult on Hyakinthose tapnud Zephyrus ise, kes loodab süü Apollonile veeretades kõrvaldada oma rivaali ja võita Melia endale. Oebalus usub Zephyrust ja pöördub Apolloni vastu. Zephyrus püüab Meliale tõestada, et Apollon on ohtlik, ning teeb ise talle abieluettepaneku. Apollon saabub, paljastab Zephyruse pettuse ja karistab teda, muutes ta tuuleks. Melia aga usub endiselt, et Apollon on tema venna surmas süüdi ja lükkab tema armastuse tagasi.

Väljapaistvamad muusikalised numbrid: Melia särav aaria „Laetari, iocari“ ning Melia ja Apolloni dramaatiline duett „Discede crudelis!“.

III

Oebalus leiab Eurootase jõe kaldalt oma hingevaakuva poja, kes jõuab veel enne surma öelda, et tema tapja oli Zephyrus, mitte Apollon. Oebalus mõistab oma eksimust. Saabub Melia ja annab teada, et on isa käsul Apolloni kuningriigist välja saatnud. Nüüd mõistavad mõlemad, et on jumalat alusetult süüdistanud. Apollon naaseb, annab Oebalusele ja Meliale andeks ning kinnitab oma soovi Melia endale naiseks võtta. Oebalus annab liidule oma õnnistuse ning ooper lõpeb rahu, leppimise ja rõõmuga.

Väljapaistvamad muusikalised numbrid: Hyakinthose surmastseen koos saatega retsitatiiviga, Oebaluse ja Melia leinaduett „Natus cadit, atque Deus“ ning lõputertsett „Tandem post turbida fulmina“.

Teose muusikaline teostus on autori noorust arvestades hämmastavalt oskuslik. Mozart kasutab 18. sajandi itaalia ooperile omaseid retsitatiive, aariaid, duette ja koore ning annab igale tegelasele iseloomuliku muusikalise karakteri; nii näiteks on Apolloni muusikas väärikust ja rahulikku enesekindlust, reetliku Zephyruse omas aga rahutust ja dramaatilist teravust. Haaravalt on edasi antud Melia ja Apolloni duett „Discede, crudelis!“, milles nende vastandlikud tunded – Melia viha ja Apolloni vaoshoitud süütuse kinnitamine – põimuvad pingeliseks muusikaliseks dialoogiks. Teose emotsionaalseks kõrgpunktiks on Oebaluse ja Melia leinaduett „Natus cadit, atque Deus“, samuti on tähelepanuväärne Hyakinthose surmastseen, kus orkester ei ole enam pelgalt saatja, vaid osaleb otseselt sündmuse dramaatilise tähenduse loomises.

„Apollo et Hyacinthus“ kõlas esiettekandes 13. mail 1767 Salzburgi ülikooli suures aulas, kus lauljatena astusid üles kooliõpilased vanuses 12–23 aastat. Sündmust saatis suur menu: Salzburgi gümnaasiumi protokolli järgi „meeldis etendus kõigile“, ning pärast etenduse lõppu lubustas 11-aastane Mozart kohaletulnuid kla-

vessiinil, pakkudes neile taas „märkimisväärse tõendi oma muusikakunsti kohta“. Autori eluajal seda varast lavateost siiski rohkem ei esitatud – partituur säilis Mozarti perekonna valduses ja jõudis pärast helilooja surma tema õe Nannerli kätte. Nannerl andis teosele 1799. aastal nimekuju „Apollo und Hyazinthus“ (Leopold Mozart oli selle kandnud oma poja varaste kompositsioonide loetellu kui „Muusika ladinakeelsele komöödiale“) ja pakkus seda kirjastaja Johann Andréle, kuid too ei avaldanud seda. Esimest korda ilmus teos trükis 1879. aastal Mozarti koguväljaandes ning esimene teadaolev tänapäevane ettekanne toimus alles 29. aprillil 1922 Rostockis, seega ligi 155 aastat pärast Mozarti eluajal toimunud esiettekannet.

„Apollo et Hyacinthus“ on ühtaegu ajalooline dokument ja paeluv tõend noore geeniusse tärkavast ooperiandest, mis tipnes tema elu viimasel kümnendil Viinis loodud meistriteostega „Figaro pulm“, „Don Giovanni“ ja „Võluflööt“.

Gustav Mahler oli oma esimest

sümfooniat kirjutama asudes 26-aastane muusik, kes Viini konservatooriumi lõpetamise järel oli teinud esmajoones dirigendikarjääri: alates 1880. aastast oli ta töötanud Bad Halli, Ljubljana (Laibachi), Olomouci (Olmützi), Kasseli, Praha ja Leipzigi teatrites. Tema loominguportfelli kuulusid selleks ajaks tudengipõlves komponeeritud klaverikvartett a-moll (1876), kantaat „Das Klagen-Lied“ („Kaebeleul“, 1880), rida laule ning visandid kavandatud ooperitest, mille käsikirjad helilooja hiljem hävitas. Teatriorkestrite dirigendina saadud kogemus oli kujundanud Mahleris erakordselt terava dramaturgiataju ning andnud talle põhjaliku arusaama orkestri võimalustest – teadmised, millest sai tema sümfoonilise loomingu oluline lähtekoht. Sellelt pinnalt võrsunud sümfoonia nr 1 D-duur sündis instrumentaalloopusena, mille muusikaline mõtlemine on samas teatraalne ja narratiivne: neljaosalise teose dramaturgiline kaar moodustab omamoodi eluteekonna, milles looduse ärkamine, nooruslik tantsurõõm, groteskne leinamarss ja triumfaalne finaali mõjuvad nagu stseenid lavateosest.

1888. aastal valminud esimene sümfoonia tuli autori juhatusel esiettekandele 20. novembril 1889 Budapestis, ja kaugeltki mitte edukalt – publik reageeris üksnes leige aplausiga. Üks Mahleri endine koolikaaslane, kriitik Viktor von Herzfeld täheldas: „Kõik meie suured dirigendid... on tõestanud, et nad ei ole heliloojad... See käib ka Mahleri kohta.“

Neli aastat hiljem, kui Mahler dirigeeris teose teist ettekannet Hamburgis, viis ta sümfooniasse sisse põhjalikud muutused ning andis sellele nime „Titaan“ (Jean Paul Richteri samanimelise romaani järgi). Ta pani igale osale ka alapealkirjad, mis ta hiljem küll uuesti eemaldas, põhjendades seda järgnevalt: „Kord veensid mu sõbrad mind lisama D-duur sümfooniale programmi, et sellest paremini aru saada – seetõttu mõtlesin pärast teose valmimist välja selle pealkirja [„Titaan“] ja selgitavad materjalid. Põhjus, miks ma need välja jätsin, ei ole üksnes see, et leian need olevat täiesti inadekvaatsed, vaid ka selle, et olen õppinud oma minevikukogemustest, kuidas need võivad publikut eksitada.“ 1899. aastal publitseeritud partituuril seisis lihtsalt „Sümfoonia nr 1 neljas osas suurele orkestrile“.

Esimese sümfoonia algus on üks Mahleri kuulsamaid looduspilte, milles linnulaulu meenutavad motiivid ja kaugusest kostvad metsasarve fanfaarid loovad kujutluse looduse ärkamisest. Peamine meloodiline materjal pärineb Mahleri laulust „Ging heut' Morgen übers Feld“ tsüklist „Lieder eines fahrenden Gesellen“ – oma vokaalteoste materjali kasutamist sümfoonilises loomingu praktiseeris Mahler ka edaspidi. Teise osa aluseks on austria rahvatants *Ländler*, mille veidi robustsele ja maalähedasele karakterile vastandub pehmem ja elegantsem trio. Määratlus „traagiline iroonia“, millega sageli Mahleri muusikat iseloomustatakse, käis esmakordselt tema esimese sümfoonia III osa kohta. Helilooja nimetas seda „Leinamarsiks Callot' maneeris“

(Jacques Callot (1592–1635) – prantsuse kunstnik, kelle gravüürid paistsid silma tihti groteski kalduva figuurikäsitlemise poolest). Mahler kirjeldab siin stseeni, kus metsloomad matavad jahimeest, valades seejuures silmakirjalikult pisaraid. Lastelaulukese „Frère Jacques“ (saksa traditsioonis „Bruder Martin“ ja Eestis tuntud kui „Sepapoisid“) on helilooja viinud mažoorist minoori ja muutnud vildakaks leinamarsiks. Plahvatusliku orkestripurskega algav finaali sümfoonia kõige ulatuslikum ja tugevaima sisemise pingega osa. Varasemad teemad ja motiivid pöörduvad tagasi uues tähenduses, justkui oleks muusika läbinud vahepealse kriisi, leides lahenduse suurejoonelises lõpukulminatsioonis.

Pärast Mahleri surma kaotas tema muusika populaarsuse ning alles 1960. aastatel hakkas see taas kontserdirepertuaari juurduma. Sümfoonia nr 1, mis on üks tema vahetumaid ja kergemini haaratavaid teoseid, oli tema üheksa lõpetatud sümfoonia seas esimesi, mis taaselustati ning on pälvinud publiku poolehoidu.

Evelin Kõrvits

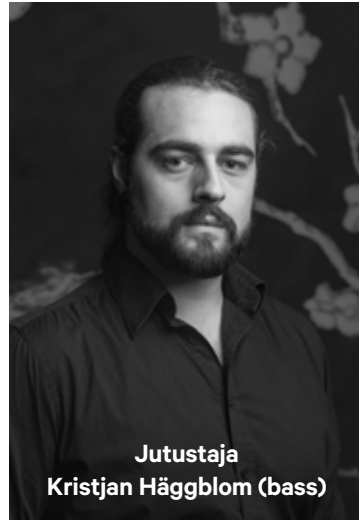

Risto Joost on alates 2020. aasta sügisest Rahvusteatri Vanemuine muusikajuht ja peadirigent ning 2024. aasta sügisest Saksamaal Württembergi Kammerorkestri peadirigent. Pikaajaline koosseisuline dirigent on ta olnud ka Rahvuskooperis Estonia. Vanemuise muusikajuhi ja peadirigendina on Joost algatanud koostöö Heino Elleri Muusikakooliga iga-aastase kontserdi „Tulevikumuusikud“ näol, lisaks on ta üks Vanemuise hooaja avafestivali eestvedajatest ning on ellu kutsunud iga-aastase hingedepäeva kontserdi traditsiooni. Samuti on Joost publiku ette toonud ooperilavastusi nii maailmaklassika kui kodumaiste algupärandite seast, nende hulgas Verdi „La traviata“ (2026), Mozarti „Don Giovanni“ (2021), Wagneri „Tristan ja Isolde“ (2022), Händeli „Julius Caesar“ (2023), Puccini „Turandot“ (2024) ja „Boheem“ (2025), Purcelli „Kuningas Arthur“ (2025), Varrese „Põrgupõhja uus Vanapagan“ (2022), Kaumanni „Kaubamaja“ (2022) ja Tambergi „Cyrano de Bergerac“ (2023). Suvel 2026 töö Joost koostöös Vanemuise teatri ja Saaremaa ooperipäevadega lavale Wagneri „Nibelungi sörmuse“ tetraloogia I osa „Reini kuld“. Nelja aasta jooksul kantakse kronoloogiliselt ette tsükli kõik neli ooperit.

Eesti Rahvusringhäälingu muusikatoimetajad valisid Joosti aasta muusikuks 2018 kõrgete väärtuste kandmise ja edasiandmise eest muusikas. 2006 ja 2016 pälvis Eesti Muusikanõukogu helikunsti sihtkapitali aastapreemia, 2011 Vabariigi Presidendi Kultuurirahastu noore kultuuritegelase preemia ning 2022 Eesti Teatriauhindade muusikaauhinna. 2025. aastal tunnustati Joosti Eesti Kultuurkapitali helikunsti valdkonna peapreemiaga ning 2026. aastal Eesti Vabariigi Valgetähe IV klassi teenetemärgiga. Joost on juhatanud mitmeid rahvusvaheliselt tunnustatud orkestreid nagu Bergen Filharmoonikut, Veneetsia Teatro La Fenice orkestrit, Peterburi Maria Teatri orkestrit, Sevilla Kuninglikku Sümfooniaorkestrit jt. Eestis on ta olnud Tallinna Kammerorkestri peadirigent (2013–2019), juhatanud Eesti Riiklikku Sümfooniaorkestrit ja teisi. Samuti on Joost seisnud dirigendina mitmete kõrgelt hinnatud kooride ees: Madamaade Kammerkoor (peadirigent 2011–2015), Leipzigi MDR Raadiokoor (kunstiline juht 2015–2019), Roots Raadio koor, Ars Nova Copenhagen jt.

Solistid

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkester

Muusikajuht ja peadirigent Risto Joost

Orkestri kontsertmeister Federico Mechelli Uhl

Orkestri II kontsertmeister Liam Keneally

I viiul Marta Mutso**, Laura Miilius-Koddanipork**, Eeva-Maria Laas, Susann-Elisabeth Kisla, Eva Aarnis, Vitalij Regensperger, Anne Vellomäe, Yevgeniyy Kostrytskyy, Kadri Palu, Mia Kurvits

II viiul Anna Samsonova*, Vlad Campean**, Myroslava Bukata, Laura Kuusma, Žanna Toptši, Hille Niilisk-Rees, Triinu Raudver, Pille Triin Voolaid

Viola Kadri Rehema*, Daria Motovilova**, Anna-Helena Inno, Tiina Kaibald, Hanno-Mait Maadra, Ruta Kulikovska, Teele-Liis Tiidor

Tšello Lauri Sõõro*, Camillo Cabassi**, Sofija Ogarkova, Olga Raudonen, Marina Peleševa, Heli Ilumets

Kontrabass Hanna-Ingrid Tominga*, Aivar Eimra**, Jaanus Roosileht, Linda Viller

Harf Lisanne Rull

Klavessiin Ele Sonn

Flööt Kerstin Laanemets*, Kristjan Lume

Oboe Anna Šulitšenko*, Leonardo Cubillo Carrillo

Klarnet Cinmaya Ferrara*, Man-Chi Chan**, Heimo Hodanjonok

Fagott Kulvo Tamra*, Johanna Tuvi

Metsasarv Artūrs Šults, Jaewook Sung**, Kristiina Luik, Klever Felicio Sobrinho

Trompet Priit Rusalepp*, Marti Suvi**, Villem Süvari, Viljar Lang

Tromboon Kait Tiitso*, Hendrik Jaak Sepp**, Rain Kotov, Aivo Koddanipork

Tuuba Andoni Moñux Ugalde

Löökriistad Alessandro Beco*, Diego Basile**, Ilmar Varjun, Jonas Thygesen

* orkestri pillirühma kontsertmeister

** orkestri pillirühma abikontsertmeister

Muusikaosakonna lavameistrid Sander Lääts, Raul Potter

Orkestri intendant Aivo Koddanipork

Muusikaosakond Kätlin Hoop, Kärt Suurlaht

Kavalehe teostus:

Tekstid koostanud Sirel Heinloo

Fotograafid Heikki Leis, Maris Savik,
Rasmus Kull jt

Kavalehe ja plakati kujundaja Katrin Leement

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkestri kont- serdid 157. hooajal

Vanemuise fuajee kontserdid

Vanemuise suure maja fuajees

13.09.2026 kell 15 „**Kaunitar ja brass**“

6.12.2026 kell 15 **Ansambli V kontsert „Vait! Jõulud!”**

20.01.2027 kell 19 „**Aperitivo Rota**“

10.03.2027 kell 19 „**Tuline klaver**“

„**Kratt**” festivali TublN raames

4.10.2026 kell 17 Vanemuise kontserdimajas

Dirigent Mihhail Gerts

Hingedepäeva kontsert

30.10.2026 kell 19 Tartus

31.10.2026 kell 19 Viimsis

1.11.2026 kell 17 Rakveres

Dirigent Risto Joost / Kavas: J. Brahms „Saksa
reekviem” / Solistid Kadri Raalik (RO Estonia),
Raiko Raalik (RO Estonia)

Advendikontsert

20.12.2026 kell 18 Tartu Pauluse kirikus

Dirigent Risto Joost / Kavas: G. Puccini „Messa di
Gloria”, armastatud jõululaulud
Solistid Heldur Harry Põlda (RO Estonia),
Kristjan Hägglom

Filmimuusika gala 2027 kontserdid

15. ja 16.01.2027 kell 19 Tartus

17.01.2027 kwl 18 Tallinnas

6.02.2027 kell 19 Paides

Dirigent Martin Sildos

Kavas Eesti filmimuusika kullafond

Giuseppe Verdi ooperi „Jeruusalemm” kontsertettekanne

28.01.2027 kell 19 Rakveres

29.01.2027 kell 19 Tartus

30.01.2027 kell 19 Viimsis

Dirigent Andres Mustonen

Kontsert „Klassika”

5.03.2027 kell 19 Tartus

6.03.2027 kell 19 Viimsis

7.03.2027 kell 17 Jõhvis

Dirigent Risto Joost / Kavas: M. Ravel „Boléro” ja klaverikontsert,

H. Berlioz „Fantastiline sümfoonia” / Solist Madis Sikk (klaver)

Kontsert „Tulevikumuusikud”

8.04.2027 kell 19

Koostöös Heino Elleri Muusikakooliga

Kontsert „Vanemuise kolm orkestrit”

29.04.2027 kell 19 Tubina saalis (Heino Elleri Muusikakoolis)

„Meisterlauljad”

5.05.2027 kell 19 Tartus

6.05.2027 kell 19 Rakveres

Dirigent Kristi Jagodin

Rahvusteatri Vanemuine ooperikoor

Rahvusteatri Vanemuine Sümfooniaorkestri hooaja lõppkontsert

07.05.2027 kell 19 Tartus

08.05.2027 kell 19 Viimsis

Dirigent Risto Joost / Kavas: Tõnu Kõrvitsa uudisteos, G. Gershwin „Rhapsody in Blue”, „Ameeriklane Pariisis”, L. Bernstein süit muusikalist „West Side Story”

Solist Maximilian Fagerlund (klaver)

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.

Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAE2X

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEE2X

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,

Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,

Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Autopartner

Suvekontserdi peatoetaja

Hotellipartnerid

Grimmipartner

Partnerid

KULTUURIMINISTEERIUM

Kanname elamusi

Kõige mõnusam aeg ootab

VisitSea

CASINO
FENIX

Parustame omadesse

Tähelepanu! Tegemist on hasartmängu reklaamiga. Hasartmäng pole sobiv viis rahaliste probleemide lahendamiseks. Tutvuge reeglitega ja käituge vastutustundlikult!

ELAMUSTEKS LOODUD

TOYOTA COROLLA CROSS

Teatrielamuste toetaja
amservauto.ee

AMSERV
TOYOTA ON MEIE HING

Pakume üheskoos enam

**LYDIA
HOTEL**

www.lydia.ee
Ülikooli 14, Tartu

DORPAT

www.dorpat.ee
Soola 6, Tartu

vanemuine.ee